

Naar man ser paa den økonomiske Udvikling paa den Maade, mener jeg, at det er af velforstaaet Interesse set fra Frihandelens Synspunkt saavel som fra Industriens Synspunkt at benytte Lejligheden nu til denne Overgang.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har bedt om Ordet for tredje Gang under denne Behandling. Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, be-
tragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet. Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet.

Drachmann: Til det ærede Medlem Hr. Rode, som udnævnte mig til Sekretær i Industriraadet, vil jeg gerne sige, at jeg ikke er og aldrig har været Sekretær i Industriraadet. I øvrigt kan jeg ganske henholde mig til de Bemærkninger af mere politisk Karakter, som min ærede Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, fremsatte paa dette Omraade. Naar jeg taler her, taler jeg som Medlem af det konservative Folkeparti, in casu som dette Partis Ordfører, og jeg tror ikke, vi skal komme ind paa at drage vore private Stillinger for meget ind i Debatten her, ellers kunde der komme mærkværdige Forhold frem, der i nogen Grad kunde konfundere Begreberne i dette høje Ting.

Jeg vil endvidere sige til det ærede Medlem Hr. Rode, at naar han talte om Industriraadet som den Faktor, der særlig stod bagved mit Syn og, om jeg saa maa sige, Erhvervenes Syn i denne Sag, saa gør han sig skyldig i en Fejltagelse. Det er Haandværket og Industrien, der samarbejder sagligt i Toldsagen. Det er Haandværkets og Industriens Fællesudvalg, der optræder i dette Spørgsmaal, og som Folketingets Toldudvalg antagelig ogsaa vil faa med at gøre. I øvrigt skal jeg blot overfor det ærede Medlem Hr. Rodes almindelige Udtalelser om Sagen sige, at de Retningslinier, som han saa meget stærkt fremhævede, at han vilde fastholde, er ham selvfølgelig vel undt; men de praktiske Virkninger turde dog ogsaa have deres Betydning, og det er disse praktiske Virkninger, jeg propone-
rede, man skulde tage afgørende Hensyn til i den alvorlige Stund, man staar i. Det ærede Medlem Hr. Rode vil behandle Krisen for sig og vor varige Handelspolitik for sig. Jeg kan med min bedste Villie ikke se, hvad vor varige Handelspolitik er, hvis hele vort nuværende By-

erhvervssystem styrter sammen i den Situation, vi befinder os i. Naar det ærede Medlem Hr. Rode endvidere paa Spørgsmaalet om, hvad han mente med sine elastiske Importreguleringer, henviste mig til et Standpunkt, Direktør Jarl skulde have taget i Valutakommissionen i sin Tid, vil jeg dertil sige: Hvorfor skal disse Kendsgerninger da alene være forbeholdt mig, hvorfor maa ikke en større Offentlighed, for Eksempel dette høje Ting, ogsaa faa Andel deri, hvorfor vil det ærede Medlem ikke selv fremdrage det System, han saa kraftigt træder i Brechen for? Jeg skal indrømme, at af det ærede Medlems Tale forleden forstod jeg rent ud sagt ikke meget. Jeg forstod dog saa meget, at det var Politik, maaske endog den højere Politik, som jeg i alt Fald erkender foreløbig ikke at være bevandret i.

Til den højtærede Finansminister vil jeg gerne fremsætte nogle Udtalelser i Anledning af hans Ord her i Dag. Den højtærede Finansminister mente, at der fra min Side og dermed fra det konservative Folkepartis Side nu er en stærk Kærlighed til Stede overfor Toldloven af 1908. Nej, Kærligheden er ikke just saa stor fra vor Side, det skulde nærmest være en Venlighed. Vi troede, at det var den højtærede Finansminister, der eventuelt endnu bevarede noget af sin Kærlighed — som vilde være en naturlig Kærlighed, nemlig en Faderkærlighed — til denne Lov, som han netop nu har erklæret, at han i sin Tid selv har været medvirkende til at skabe. Men jeg skal gaa ind paa Tanken. Naar den højtærede Finansminister siger, at han den Gang havde saa uhyre mange Ubehageligheder for denne Lov — jeg forstod det dog saaledes, at det nærmest var, inden Lovforslaget blev til Lov —, og at man nu pludselig er saa glad for den, vil jeg sige, at det kan maaske komme af, at alt er relativt i denne Verden, det kunde maaske altsaa være Tegn paa, at det Lovforslag, den højtærede Finansminister nu har fremsat, forekommer de Erhverv, som berøres deraf, som værende *endnu ubehageligere* at have med at gøre end Loven af 1908. Men den højtærede Finansminister fremhævede jo tillige, hvorledes det trods alle Ubehageligheder og trods al Forhaandskritik var gaaet godt, og hvorledes netop vore Byerhverv, Industri og Haandværk, fik en udmærket Udvikling efter 1908 til Trods for de mørke Stemninger, hvormed man havde mødt Toldloven af 1908. For det første er dertil at sige, at det skyldtes